

за творца „вз началѣ бѣ слово.“ Нищо земленно и човѣческо не рекалз; но божествено и небесно, като дръгарь на ангелскѣа царь, за тѣй хортѣва повече отъ ангелыте високо: защо тѣ като слѣги не знаатъ извѣстно царските тайны, които намъ открива днесъ свѣтлый Іоаннъ. За тѣй тревъ сега големо мълчаніе и вниманіе: защото не ни хортѣва за твари, но за твореца на тварите, за едносѣщното слово божіе, когато видѣлз Іоаннъ чи е равенъ съ отца и свѣтаго дѣха, и дѣма за него така: вз началото беши словото, начало нарича самото безначално божество, което нема, нити начало, нити край, нити предѣлз. А божеството не е начало на своето безначално слово; но на сѣкое созданіе, което има началото си отъ него: защото сѣкое видимо и не видимо созданіе отъ него има своето начало. А дѣто е това слово вз началото, сирѣчь: взтре вз божеството, то показва едносѣщіето и присносѣщіето съ божеството: защото божеството никога не беши безъ словото, и отецъ безъ сына. И като е словото едносѣщно съ божеството, то и самото тѣй слово е сѣщното божество. А дѣто беши вз началото, сирѣчь: взтре вз божеството, то да не рече нѣкой еретикъ, чи тѣй слово е по малко отъ божеството: защото го обемава: защото не е по малко отъ началото словото, като е было взтре вз началото, нити можѣ да сѣ умали отъ своето сѣщество и равенство.

Но виши чи като доказалъ Іоаннъ едносѣщіето на словото съ божеството, доказалъ ясно и присносѣщіето мѣ съ бога, предъ сичките вѣскове и твари, като рекалз: и словото беши вз бога, нарекалъ онока перво начало богъ, и казалъ чи е вз бога, а не вз дръго сѣщество: защото тога немаши никаккъ направена тваръ, само едното троелично божество, предъ сичките твари и времена. И понеже това слово немаши вз какво дръго да вѣди, само вз божеството и вз бога, то и самото тѣй слово е сѣщното тѣй божество и богъ: И това за да го докажи Іоаннъ ясно, рекалз: и словото беши богъ, присносѣщный, безначальный, предвѣчный и непостижимый, който е всегда съ отца и свѣтаго дѣха едносѣщенъ, сопрестолненъ, соестественъ и нераздѣлимъ. Тѣка е за чѣдо разѣма за този божественный мѣжъ; защото хоратите мѣ по ясни отъ слѣнцето, които доказватъ едносѣщіето на сына съ отца, и предвѣчното мѣ бытіе и равенство. Защото наченалъ отъ непостижимото божество, което нарекалъ начало, дѣто е безначално, послѣ показалъ вз божеството словото, което е равно съ божеството. Послѣ, за да затѣли на еретиците устата, и да покажи читова слово е творецъ и богъ на сичките твари, който е направилъ ангелските чиновѣ, небото, землатъ, водыте, вѣгровѣте, времената и сичко, рекалз: чи сичкото чрезъ него станало, и безъ него нищо не е станало, колкото е станало. Да сѣ посраметъ тѣка еретиците, които дѣматъ чи сынъ